

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316204893
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5316204893.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: U. N., nar. XX.X.XXXX, bytom X. koniec XXX, XXX XX Z., zastúpeného Advokátskou kanceláriou V4 JURISTIC group, s.r.o., so sídlom Furdekova 16, 851 04 Bratislava, pracovisko Kysucká cesta 8405/16C, 010 01 Žilina, IČO: 50 192 205, proti žalovanému: P. X., nar. X.X.XXXX, bytom F. XXX, XXX XX Z., zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, v konaní o zaplatenie 1 723, 35 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C/198/2016 zo dňa 13. novembra 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu (100%).

O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom č. k. 8C/198/2016 zo dňa 13. novembra 2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 8C/198/2016-145 zo dňa 12. decembra 2019 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 265,92 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 265,92 Eur od 15.6.2016 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, o ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 69,14 %.

Žalobou zo dňa 20.6.2016, doručenou súdu dňa 22.6.2016, sa žalobca voči označenému žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.723,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 15.6.2016 do zaplatenia, a to na tom skutkovom základe, že na základe trestného rozkazu Okresného súdu Čadca č. konania 1T/27/2015-189 zo dňa 21.5.2015, právoplatného dňa 15.7.2015, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného a ktorému bola uložená povinnosť uhradiť poškodenému žalobcovi škodu za spôsobenú ujmu vo výške 2.307,20 Eur, bol žalobca ako poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Súd vyhovel žalobe v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu č. konania 8C/198/2016-20 zo dňa 6.9.2016, ktorý bol však z dôvodu vecne odôvodneného odporu podaného žalovaným uznesením č. konania 8C/198/2016-26 zo dňa 1.12.2016 zrušený.

Predmetom sporu žalobca učinil nárok na náhradu škody v podobe ušlého zisku, konkrétne v podobe straty príjmu a tzv. diét. Pokiaľ ide o prvú časť nároku, nesporný a zároveň preukázaný bol jeho základ. Spornou bola len výška tohto nároku, v nadväznosti na spornú dĺžku pracovnej neschopnosti žalobcu. Súd v tomto smere vychádzal zo znaleckého posudku a odborného vyjadrenia MUDr. Hrbáňa,

ktorý stanovil dĺžku trvania pracovnej neschopnosti po tom, ako mal naštudovanú celú zdravotnú dokumentáciu žalobcu (nielen v štádiu trestného konania, ale i tohto sporového civilného konania), otázky strán zodpovedal i v nadväznosti na konzultácie so znalkyňou z príslušného odboru, ktorá sa mohla vyjadriť k užívaniu uvedeného lieku. Znalec si v tomto musí byť vedomý trestných následkov uvedenia nepravdivých údajov. Súd tento dôkaz vyhodnotil ako objektívny, nemal dôvod o jeho správnosti pochybovať. Žalobcovi priznal v súlade s ním preto nárok na zaplatenie náhrady straty na zárobku za 6 týždňov predstavujúcich 42 dní, ktoré predstavujú maximum trvania PN určené znalcom. Žalobca ako dôvod predĺženia PN uvádzal bolesti hlavy a nespavosť, nie užívanie lieku Stilnox. Ten začal užívať nesporne až po jeho predpise všeobecným lekárom, ktorý v čase jeho predpisu o jeho účinkoch na žalobcu vedieť nemohol. PN mu bola predĺžená všeobecným lekárom na základe odporúčaní z Martina, z ktorého sa vrátil dňa 1.10.2014. Všeobecný lekár mu ju teda predĺžil v deň, keď mu zároveň predpísal liek Stilnox. Z toho možno usúdiť, že pokiaľ aj došlo k predĺženiu PN, tak nie z tohto konkrétneho dôvodu (teda z dôvodu užívania uvedeného lieku). Vo vzťahu k prvej časti nároku súd vychádzal pri výpočte zo žaloby, keď výpočet žalobcu po preskúmaní listinných dôkazov, i v nadväznosti na zákonné ustanovenia zákona o sociálnom poistení a zákonníka práce, považoval za správny. Napokon, ten nebol namietaný ani stranou žalovaného. Výpočet súd považoval za správny samozrejme len čo do rozsahu priznaných 42 dní od 17.8.2014 do 29.9.2014, teda za 6 týždňov pri dennom vymeriavacom základe 13,4308 Eur. Prvých 10 dní od 17.8.2014 do 26.8.2014 zamestnávateľ žalobcovu plnil 25 % denného vymeriavacieho základu, spolu mu vyplatil 61,789 Eur, strata na zárobku za tieto dni predstavuje 72,51 Eur. Od 27.8.2014 do 29.9.2014 vznikol žalobcovi nárok na nemocenské. V tieto dni mal žalobca ako zamestnanec nárok na 55 %. V danom prípade ide o 11. - 42. deň, teda 32 dní, čo pri vynásobení sumou 7,386 Eur (55 %) predstavuje 236,35 Eur. Uvedená suma bola žalobcovi zamestnávateľom zaplatená, preto zvyšok predstavujúci 193,41 Eur (32 dní x 60,44 Eur) je stratou na mzde, resp. ušlým ziskom žalobcu. V danom prípade preto za celých 42 dní ušlý zárobok žalobcu predstavuje 265,92 Eur (72,51 Eur + 193,41 Eur). V nadväznosti na zákonné ustanovenia § 3 ods. 1 alebo § 5 ods. 5 zákona o CN je súd toho názoru, že žalobca mal predložiť listinný dôkaz preukazujúci, že žalobca ako zamestnanec mal byť v čase PN vyslaný na pracovnú cestu, resp. že mal v tomto čase pracovnú cestu zamestnávateľom naplánovanú (napr. predložením nejakého harmonogramu, resp. samotnej pracovnej zmluvy, pokiaľ tieto skutočnosti boli do nej v zmysle § 5 poňaté). V nadväznosti na § 5 ods. 1 zákona o CN nie je zjavné ani to, ako k výške tejto časti nároku (titulom ušlého zisku v podobe diét) žalobca dospel, na základe čoho realizoval výpočet zobrazený v žalobe (opäť v nadväznosti na § 5 ods. 2 a 5 zákona o CN). Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal, že by mu tento nárok v období trvania pracovnej neschopnosti reálne mohol vzniknúť. Nepreukázal, že v čase jeho pracovnej neschopnosti by bol vykonával prácu mimo trvalého bydliska, keby ku škodovej udalosti nedošlo, že by v čase PN bol nastúpil na konkrétnu trasu a či by na nej bol nepretržite, po celú dobu PN. Vo vzťahu k dôvodnej časti nároku žalobcovi súd priznal i sankčný úrok z omeškania, keďže žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou peňažného dlhu. Úrok žalobca uplatnil v zákonnej výške, odo dňa nasledujúceho po doručení predžalobnej výzvy žalovanému, z ktorej sa žalovaný mohol dozvedieť i o výške uplatňovaného nároku. Od nasledujúceho dňa je preto žalovaný preukázateľne v omeškaní. Uvedené žalovaný ani nenamietal. O trovách tohto sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď rozhodol najskôr o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. V danom prípade sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1723,35 Eur (100%), z ktorých mu súd priznal 265,92 Eur (15,43 %). Vo zvyšku predstavujúcom 84,57 % mal úspech žalovaný. Jeho čistý úspech tak predstavuje 69,14 %. O výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením, po právoplatnosti rozsudku, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že s uvedeným rozsudkom nesúhlasí, nakoľko má za to, že jeho nárok je dôvodný a bol preukázaný predloženými dôkazmi. Prvostupňový súd nevyhovел žalobcovmu návrhu na vykonanie dôkazov - výsluch resp. písomné vyjadrenie odborných lekárov k dĺžke PN žalobcu. Ak súdom ustanovený znalec nevedel, resp. nemohol vypracovať predmetné vyjadrenie v dostatočnej miere, nakoľko nie je znalcom z potrebného odboru, mal súd vyhovieť návrhu žalobcu a pristúpiť k výsluchu ním navrhovaných lekárov. Základom pre trvanie PN bolo protiprávne konanie žalovaného, ktoré nie je sporné, tak ako toto konanie žalovaného spôsobilo aj samotné užívanie lieku Stilnox žalobcom. Žalobcovi by bola v prípade riadneho nástupu do práce pridelená práca, a teda pracovnú cestu do zahraničia by vykonal, na základe čoho by mu boli vyplatené diéty a jeho majetok by sa tak reálne zväčšil. Na základe uvedeného odvolaciemu súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu, pričom uviedol, že pre posúdenie zásadnej otázky - objektívne potrebnej dĺžky práceneschopnosti sa vyjadril znalec MUDr. František Hrbáň, pričom tento vypracoval znalecký posudok zaoberajúci sa okrem iného i otázkou nevyhnutnej dĺžky práceneschopnosti už v trestnom konaní, a ktorý v ním podanom odbornom vyjadrení z 15.9.2019 zotrval na svojom závere, že spôsobeným zraneniam zodpovedajúca dĺžka práceneschopnosti predstavuje rozsah 42 dní. V danom odbornom vyjadrení sa súdny znalec riadne vysporiadal i s otázkou vplyvu užívania lieku Stilnox na dĺžku práceneschopnosti žalobcu, pričom dospel k jednoznačnému záveru, podľa ktorého užívanie lieku Stilnox nie je prekážkou výkonu povolania žalobcu. Liek sa rýchlo absorbuje a má rýchly nástup účinku. Znalec MUDr. František Hrbáň stanovil dobu PN okrem iného i na základe konzultácie s odborným lekárom, stomatochirurgom, primárom MUDr. L. F., PhD., stomatochirurgická klinika UV Martin. Je teda zrejmé, že výsluch ďalších žalobcom navrhnutých svedkov by nemal žiadnu relevanciu, pričom doba PN bola súdnym znalcom MUDr. Františkom Hrbáňom stanovená objektívne a jednoznačne. Žalobcom navrhnutí svedkovia nie sú znalcami v požadovanom odbore/odvetví, dokonca nie sú ani lekármi psychiatrami (v porovnaní s psychiatrickami MUDr. U. M. a MUDr. U. Y.), a teda ich výsluch poukazujúc na danú argumentáciu žalobcu je bez akejkoľvek relevancie pre toto konanie. Žalobca ničím nepreukázal, že by bol nútený ukončiť pracovný pomer ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy. V konaní nebolo preukázané, že by zdravotný stav žalobcu vylučoval jeho možnosť naďalej pracovať ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy. K predĺženiu PN nedošlo z dôvodu užívania lieku Stilnox. Žalobca sám ako dôvod, pre ktorý bola predĺžená doba PN uvádzal bolesť hlavy a nespavosť, t.j. nie užívanie lieku Stilnox. Žalobca v konaní nepredložil žiadny dôkaz ohľadom posledného predĺženia PN. Takisto nebolo preukázané, že by nespavosť, ktorou argumentoval žalobca ako taká bola dôvodom, pre ktorý by bola žalobcovi predĺžená PN. Ak chcel žalobca poukazovať na obsah pracovnej zmluvy, ktorú mal uzatvorenú so zamestnávateľom OS Transport, s.r.o., mal žalobca túto zmluvu predložiť, k čomu však doposiaľ nedošlo. Žalobca nepreukázal, aké diéty by mu mali byť vyplácané (a či vôbec) resp. v akej konkrétnej výške. Taktiež v prípade, že zamestnanec odpracuje niekoľko dní v zahraničí, prináleží mu zákonný nárok na určitý počet dní voľna, ktoré dni prácu nevykonáva a za ktoré mu diéty neprináležia. Rozsudok Okresného súdu Čadca 8C/198/2016 zo dňa 13.11.2019 s poukazaním na vyššie uvedené považuje za presvedčivý a po právnej stránke riadne odôvodnený, a preto odvolaciemu súdu navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu k vyjadreniu žalovaného uviedol, že dňa 23.03.2020 bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené podanie žalovaného - podaní lístok, resp. príkaz na úhradu sumy 312,46 Eur, ktorú zaslal žalobcovi. Žalobca uvedenú zásielku eviduje, nakoľko mu bola zo strany Slovenskej pošty, a.s. niekoľkokrát doručovaná. Uvedené plnenie však žalobca neprevzal, nakoľko nevie o akú platbu sa zo strany žalovaného jedná, keďže suma nebola žalovaným nijakým spôsobom špecifikovaná ani označená. Je možné predpokladať, že predmetná suma predstavuje plnenie uvedené v Rozsudku Okresného súdu Čadca zo dňa 13.11.2019, sp. zn. 8C/198/2016, ktorý však nie je k dnešnému dňu ešte právoplatný ani vykonateľný, nakoľko žalobca podal voči predmetnému rozsudku v zákonom stanovenej lehote odvolanie, o ktorom sa ešte nerozhodlo.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v

odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

10. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie v rozsudku nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval odvolateľ aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné, neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu odvolací súd potvrdil ako vecne správny.

11. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

12. Trestným rozkazom Okresného súdu v Čadci č. konania 1T/27/2015-189 zo dňa 21.5.2015 bol žalovaný uznaný za vinného z úmyselného ublíženia na zdraví, keď sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného (v danom prípade žalobcu), čím spáchal prečin ublíženia na zdraví a prečin výtržnictva, za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov. Zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému žalobcovi škodu vo výške 2.307,20 €. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 15.7.2015.

13. Ak podľa výsledku dokazovania v trestnom konaní nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Na občianske súdne konanie alebo na konanie pred iným príslušným orgánom odkáže súd poškodeného tiež so zvyškom jeho nároku, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu prizná len sčasti. V danej veci Okresný súd napadnutým rozsudkom č. k. 8C/198/2016 zo dňa 13. novembra 2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 8C/198/2016-145 zo dňa 12. decembra 2019 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 265,92 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 265,92 Eur od 15.6.2016 do zaplataenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

14. Odvolateľ v podanom odvolaní namietal, že prvostupňový súd nevyhovel žalobcovmu návrhu na vykonanie dôkazov - výsluch resp. písomné vyjadrenie odborných lekárov k dĺžke PN žalobcu. Odvolací súd v tomto smere dáva za pravdu okresnému súdu, ktorý vyslovil, že pre posúdenie dôvodnosti prvej časti nároku, ako aj dĺžky trvania PN, bolo možné považovať za dostačujúce znalecké dokazovanie vykonané v trestnom konaní a odborné vyjadrenie produkované v uvedenom spore. Odvolací súd dáva do pozornosti, že ustanovený znalec MUDr. František Hrbáň je znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia a Traumatológia. Odvetvie Chirurgie zahŕňa predovšetkým operačnú (radikálnu) liečbu v prípadoch chorôb orgánov dutiny hrudnej a brušnej, kde nie je možné docieľť terapeutický efekt konzervatívnou liečbou (laparotómie, operačné odstránenie orgánov postihnutých nádorovým alebo zápalovým procesom, vredové choroby žalúdka, dvanástnika, divertikulózy čriev, ileus, hrudná chirurgia - resekcia pľúc), ale aj pourazové stavy týkajúce sa poranení vnútorných hrudných a brušných orgánov; dôležitou súčasťou tohto medicínskeho odvetvia je aj cievná chirurgia

(operácia varixov, liečba trombóz, zápalov žíl, rekonštrukcie ciev po úrazoch a tak ďalej), diagnostika a liečba (aj konzervatívna) zápalových a nádorových ochorení slinivky brušnej (pankreasu), liečba komplikácií iných vnútorných chorôb, ako napríklad vredy predkolenia, diabetická noha, odstraňovanie zápalových hnisavých ložísk na tele a iné. Odvetvie sa čiastočne prelína s odvetviami úrazová chirurgia, súdne lekárstvo, neurochirurgia a plastická chirurgia. Odvetvie Traumatológie (Úrazovej chirurgie) sa zaoberá predovšetkým operačnou, ale aj konzervatívnou liečbou poranení kože a skeletu (otvorené rany, odreniny, podliatiny, zlomeniny rebier, panvy, kostí končatín, kľúčnych kostí, lopatky a tak ďalej), zahŕňa aj diagnostiku, liečbu a prevenciu poškodenia kĺbov, väzov, svalstva; v rámci znaleckého posudzovania sa zaoberá aj mechanizmom vzniku zranení a zlomenín, určovaním doby liečenia a doby práceneschopnosti pri jednotlivých úrazoch. Odvetvie sa zaoberá aj hodnotením a posudzovaním návrhov odškodnenia. V niektorých prípadoch sa toto odvetvie prelína s odvetviami chirurgia, neurochirurgia a súdne lekárstvo.

15. Ďalšie dôkazy k uvedeným skutočnostiam považoval odvolací súd za nehospodárne a priečiace sa zásade rýchlosti konania. Odvolací súd nemal dôvod pochybovať o záveroch ustanoveného znalca, ktorý už v trestnom konaní posudok podal, pričom tak učinil v čase, keď už boli realizované všetky vyšetrenia poškodeného žalobcu, a teda vychádzal zo všetkých správ, vrátane správy neurológa MUDr. B.. Z posudku znalca vypracovaného v trestnom konaní, jednoznačne nevyplývalo, či pri stanovení doby trvania pracovnej neschopnosti žalobcu prihliadal aj na liečbu predpísanú neurológom MUDr. P. B., hoci na neurologické vyšetrenie vo svojom posudku poukázal. Vzhľadom k tomu, že bolo potrebné zodpovedať otázky, ktorými sa v posudku znalec nezaoberal, v postavení svedka by sa k uvedeným otázkam vyjadriť nemohol. Súd ho ustanovil za znalca z dôvodu, že vo svojom posudku vypracovanom už v trestnom konaní sa vyjadril k rozsahu jednotlivých zranení i k dĺžke trvania pracovnej neschopnosti a liečeniu zranení poškodeného žalobcu, teda daná vec mu bola známa. Súd ho považoval za osobu, ktorá má potrebnú odbornú spôsobilosť na zodpovedanie zadaných otázok. Vzhľadom na uvedené takýto dôkaz považoval zároveň i za hospodárny, efektívny.

16. Odvolateľ ďalej tvrdil, základom pre trvanie PN bolo protiprávne konanie žalovaného, ktoré nie je sporné, tak ako toto konanie žalovaného spôsobilo aj samotné užívanie lieku Stilnox žalobcom. Znalec dňa 19.9.2019 súdu doručil odborné vyjadrenie (čl. 85 spisu), z ktorého vyplýva, že žalobca ako poškodený aj pri užívaní uvedeného lieku mohol svoju prácu vykonávať. Liek sa rýchlo absorbuje a má rýchly nástup účinku. Vrchol koncentrácie sa dosahuje o pol až tri hodiny, eliminačný polčas je krátky, s priemernou hodnotou 2,4 hodiny a trvanie účinku do 6 hodín. Účinkuje rýchlo, a preto by sa mal užívať bezprostredne pred spaním. Podľa zdravotnej dokumentácie poškodeného, po úraze, ktorý utrpel dňa 17.8.2014, doba liečenia a práceneschopnosti pri type poranenia, ktoré utrpel, býva pri nekomplikovanom priebehu liečenia v priemere 5-6 týždňov. Doba liečenia a práceneschopnosti by trvala pri 5 týždňoch od 17.8. do 22.9.2014, teda 35 dní a pri 6 týždňoch od 17.8. do 29.9.2014, teda 42 dní. V dôsledku užívania lieku Stilnox nie je nutné, aby bol užívateľ lieku práceneschopný. V dnešnej dobe ide o bežne používané hypnotikum. Pacient musí dodržiavať doporučenú dávku lieku, spánkový režim a užiť liek tesne pred spaním. Musí byť v jeho užívaní disciplinovaný. V dôsledku zranení žalobcu nebola potreba uvedený liek užívať. Jeho užívanie bolo doporučené pri neurologickom vyšetrení dňa 9.9.2014 pre subjektívny údaj nespavosti. Tento údaj sa nedá objektivizovať ani príčina nespavosti nebola objektivizovaná, identifikovaná, či sa jednalo o poruchu zaspávania alebo prebudenia počas spánku. V tomto smere podľa znalca nebol dôvod na predlžovanie práceneschopnosti. Pri stanovení doby práceneschopnosti v odbornom vyjadrení v trestnom konaní stanovil primeranú dobu trvania PN pri nekomplikovanom priebehu liečenia na poranenia, ktoré poškodený pri udávanom úraze utrpel, a to aj na základe konzultácie s odborným lekárom, stomatochirurgom, primárom MUDr. L. F. PhD., stomatochirurgická klinika UV Martin. Znalec poukázal tiež na to, že predpis lieku Stilnox bol praktickým lekárom vykonaný až dňa 2.10.2014. Táto doba od odporúčenia lieku neurológom a jeho predpísaním praktickým lekárom vyvoláva otázku, či predpis uvedeného lieku bol opodstatnený. Pri vypracovaní odborného vyjadrenia otázky konzultoval s odbornou lekárkou - psychiatrickou U. M., psychiatrická ambulancia v Žiline, ktorá vykonávala súdnu znalkyňu z odboru psychiatria. Na základe uvedeného ani odvolaciemu súdu nebol preukázaný súvis trestnej činnosti, teda konania žalovaného a užívania lieku Stilnox. Žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení, nakoľko zo znaleckého posudku ustanoveného znalca bol tento súvis vylúčený. Podľa vyjadrenia znalca sa daný liek užíva na poruchy nespavosti, pričom nebolo preukázané, že táto nespavosť žalobcu je dôsledkom konania žalovaného. Ak by žalobca trpel traumou po ublížení na zdraví, ktorá by si vyžadovala lekárske medikamenty, boli by mu príslušným lekárom predpísané. Rovnako súdu nebolo preukázané tvrdenie

žalobcu, že počas užívania lieku Stilnox nebol schopný vykonávať pracovnú činnosť. Liek sa užíva tesne pred spaním, kedy by žalobca pracovnú činnosť nevykonával, pričom hypnotický účinok lieku je obmedzený na 6 hodín.

17. Čo sa týka žalobcom uplatneného nároku titulom ušlého zisku v podobe diét, žalobca si ušlý zisk v podobe diét uplatňoval na základe potvrdenia zamestnávateľa o príjme, ktorý mu vydal jeho predchádzajúci zamestnávateľ za mesiace predchádzajúce spáchaniu skutku, resp. škodovej udalosti. Inými listinnými dôkazmi nedisponuje. Neoznačil žiadne iné dôkazy, nevzniesol žiadne dôkazné návrhy. V odvolacom konaní tvrdil, že v prípade riadneho nástupu do práce by mu bola pridelovaná práca, a teda pracovnú cestu do zahraničia by vykonal, na základe čoho by mu boli vyplatené diéty a jeho majetok by sa tak reálne zväčšil. Odvolací súd zhodne s názorom okresného súdu tvrdí, že ak by zamestnanec mal byť v čase PN vyslaný na pracovnú cestu, resp. že mal v tomto čase pracovnú cestu zamestnávateľom naplánovanú (napr. predložením nejakého harmonogramu, resp. samotnej pracovnej zmluvy, pokiaľ tieto skutočnosti boli do nej v zmysle § 5 poňaté). V nadväznosti na § 5 ods. 1 zákona o CN nie je zrejmé ani to, ako k výške tejto časti nároku (titulom ušlého zisku v podobe diét) žalobca dospel, na základe čoho realizoval výpočet zobrazený v žalobe (opäť v nadväznosti na § 5 ods. 2 a 5 zákona o CN). Odvolací súd ďalej konštatuje, že v spise sa nenachádzajú žiadne doklady, ktoré by zakladali skutočnosť, že by žalobca v rozhodnom období musel skutočne vykonávať prácu v zahraničí. Nie je ani zrejmé, v ktorej konkrétnej krajine mal žalobca prácu vykonávať a s nárokom na akú výšku diét. Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu, kde uviedol, že taktiež v prípade, že zamestnanec odpracuje niekoľko dní v zahraničí, prináleží mu zákonný nárok na určitý počet dní voľna, ktoré dni prácu nevykonáva a za ktoré mu diéty neprináležia. Odvolaciemu súdu preto nebolo zrejmé, na základe čoho žalobca vypočítal sumu uplatňovaných diét, a preto zhodne s okresným súdom konštatuje, že v tejto časti musel okresný súd žalobu zamietnuť, nakoľko žalobca nepreukázal pravdivosť svojich tvrdení, teda neunesol dôkazné bremeno.

18. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

19. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalovaného, a preto odvolací súd priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e p r í p u s t n é .

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)